

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

708

Szerző: *Havas Lujza*Cím: **Három kiállítás**

Idő

"1959"

Személy

Forrás:

Népszava
(Hely)

1959. 11. 25.

(Idő)

(Köt. v. füzet) (Oldal)

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

irosi háziyomda 1926 — 8891

Bene Géza gyűjteményes kiállítása

Az utóbbi hónapok kiállításain sűrűn szereplő, kiváló szentendrei művészgárdából most Bene Géza képeivel ismerkedhetnek meg a Múcsarnok látogatói. Művészetét minden vonatkozásban a következetesen megvalósított tudatos célkitűzés jellemzi. Ilyen az élete is. Ereje javát lekötő — igen eredményes — pedagógiai munkássága mellett, egyénisége teljes latbavetésével küzd az újabb és újabb festői problémákkal, művészete kiteljesedéséért.

Tíz esztendeje nem volt gyűjteményes kiállítása, de ez alkalommal még nagyobb, húszéves távlatból mutatja meg fejlődésének útját, 1936-os »Faluvégen« című képe még erősen ragaszkodik a látott valósághoz, jóllehet leegyszerűsített, a szerkezetet hangsúlyozó formákkal és a színezésben is kifejezésre jutó ridegséggel. 1947-es »Barna táj«-án már lemondott a távlat érzékeltetéséről, de a színegyüttest gazdagabb érzelmek járnak át, amelyek az egyidejűleg festett »Pékmunkás« képen meglepően emelkednek. Az 50-es évek erőteljes felépítésű és vérbő festőiséggel megoldott alkotásai közül elsősorban a táj- és csendélet-ábrázolások mutatják művészetének újabb gazdagodását.

Bene Géza újabb képein már csak kiindulópontnak fogadja el a dolgok természetadta rendjét; magában kialakított belső logika szerint tömöríti új, szemet gyönyörködtető rendbe a fák, házak, hegyek és virágok képét már csak halványan felidéző motívumokat. Közülük azok igazán meggyőzőek és szépek, amelyeken az értelem nem nyomja el az érzellem hangját, amelyek önkéntelen természetességgel tolmácsolják a látvány izgató szépségét. (Begóniák, Virágok sárga fény előtt.)

Vörös Rozália kiállítása

A Derkovits-terem kiállításai közül a legszínvonalasabban egyike nyílt meg a napokban Vörös Rozália képeiből. Csak néhány éve szerepel rendszeresen kiállításokon, s mostani gyűjteményes bemutatkozásán máris meglepő érettséggel bontakozik ki finomhangú, nőiesen érzékeny művészete. A képek többsége Hódmezővásárhelyen készült: az Alföld jellegét bensőségesen megragadó tájkép, vagy egyszerű szoba-belső. Témájuk önmagában rendszerint nem jelentős, sőt kevésbé érzékeny szem talán észrevétlenül elsiklana felettük, de a művész számára a latyakos dülőút, a kopaszodó őszi fák, a piacon fázósan ülő kofa, a rizscsatornát szegélyező rőt fű-

csomók is a festői lehetőségek mérhetetlen gazdagságát rejtik. Gyengéd líraiságuknak jól megfelel a pasztell letompított színskálája.

Vámos Erna: Afrikai képek

Vámos Erna képei érdekes színfolttal gazdagítják a Kultúrkapcsolatok Intézete külföldi vonatkozású kiállításának sorozatát. Afrikát mutatják ezek a képek — a művésznő 20 évet élt ott. S nem az európai szem, meghozza egy festő szeme számára vonzó és izgató egzotikumokat látta meg — hanem az embereket. S e néger-portrék sem különleges külsőségükkel hatnak, hanem a jellem és lelkiállapot ábrázolásának sokrétűségével. Azt hangsúlyozza bennük ami ismerősökké teszi őket. Néha már a szükséztávúságig takarékosan bánik mindazzal, ami elvonhatná a figyelmet az arcról. Környezetet sohasem ábrázol, a ruházatból is csak keveset, s ezt is úgy, hogy a belső tartalmat húzza alá: sokatmondó a fiatal nők fején a tarka kendő, a »Veterán« alakjának reménytelenségét pedig elmélyíti öltözetének fakósága.

Pasztell-arc képein kívül, két olajfestménye is szerepel a kiállításon. Csendéletek amelyeken a holt tárgyak is életrekelni látszanak: az álarcokat és faragott bábukat is emberi kifejezéssel tölti meg a művésznő képzelete.

Havas Lujza